

DISCURS DE MATIES SERRACANT AL PLE D'INVESTIDURA

Alcaldes, Alcaldessa, diputats i diputades, regidores i regidores, representants d'entitats i institucions de la ciutat i de la comarca, sabadellenques i sabadellencs, molt bona tarda a totes i tots.

Des de fa algunes setmanes rebo mostres de felicitació, acompanyades tot seguit d'un plany o d'un condol. "Felicitats, Maties ... o t'he de donar el condol?"

És prou significatiu. Ostentar un càrrec polític, ser la màxima cara visible en un municipi com Sabadell, no sembla una tasca massa agraïda sinó més aviat feixuga (el Juli ens ho podria explicar). La gent propera a aquest *microcosmos*, a més, percep una gran dedicació, molts conflictes i certs riscos.

Riscos que coneixem, com el de ser investigat per una denúncia falsa com a represàlia per la nostra inextinguible lluita contra la corrupció. I riscos, també, per complir amb el desig majoritari de la ciutadania de Catalunya d'exercir el nostre dret d'autodeterminació.

Després de rebre la notificació de la meva condició d'"investigat" podríem haver decidit plegar. Però no ho vam fer, no vam eludir el nostre compromís. La Crida per Sabadell, i el govern en el seu conjunt, vam decidir seguir endavant reivindicant l'interès col·lectiu de la cessió d'un espai abandonat a Cal Balsach. Un espai per a les entitats del barri, avalat per un acord unànim del Ple municipal.

La denúncia, impulsada pel grup municipal del PSC, el grup que va ostentar el govern municipal en la llarga etapa que va culminar amb l'esclat del Mercuri, forma part d'una estratègia de guerra bruta que el govern municipal ha condemnat.

Assumeixo doncs l'alcaldia de la ciutat en aquest context, havent comprovat el ple suport del govern i de la Crida, l'organització política amb la que faig aquest camí. I vull posar-ho de relleu com una mostra de convicció del govern enfront els embats d'aquells que no volen que seguim treballant per transformar la ciutat, aquells que no volen que seguim demostrant que és possible fer polítiques diferents, que posin al centre l'emergència social i la qualitat de vida de la gent.

Des de l'any 1999 Sabadell va viure un procés de decadència, abandonament i mal govern i es va veure enfonsada al mapa indigne de la corrupció. El maig de 2015, però, la ciutadania es va pronunciar de forma contundent enviant un clar missatge al conjunt d'opcions de l'esquerra plural i transformadora. El resultat

electoral ens va empènyer a impulsar el canvi profund que Sabadell necessitava i ens va emplaçar a entomar la responsabilitat política indefugible de treballar conjuntament des d'un govern plural. Una tasca que ha estat possible des de la generositat i la voluntat de servei, construïnt en comú un nou projecte per a la ciutat i totes les seves persones.

Governar no és, però, una tasca fàcil. Hi hauria força motius pel pessimisme, per la renúncia.

Alguns han intentat aprofundir els darrers mesos en l'estratègia de la por, i alguns me n'han parlat personalment. I a la por i al risc, que no ignorem sinó que reconeixem, ens dirigim amb el somriure de les convençudes.

Perquè tenim davant també altres riscos molt més importants, col·lectius, que ens porten a reptes majúsculs. Per sobre de tot, la lluita quotidiana contra el feixisme, una lluita que aquest govern se sap seva, i que va mostrar amb tot el suport a la manifestació antifeixista de l'abril de 2016 contra els atacs nazis a L'Obrera. I el repte també de la lluita continuada contra la desposseïció, per retornar la dignitat a les persones que han quedat al marge d'un sistema injust i precaritzador.

L'any 2015, quan començàvem aquest mandat, a la ciutat teníem més de 16.000 persones registrades a l'atur. Avui en són encara gairebé 13.000. De fet, són 12.880 per ser exactes, amb nom i cognom i amb una història personal cadascuna. Són aquestes persones, però també les famílies que en depenen i les famílies que els ajuden, les que pateixen les conseqüències de la pobresa. I són majoritàriament dones, majoritàriament majors de 45 anys i un terç porten més de 24 mesos a l'atur.

Ens diuen que l'economia millora, però la realitat aquí fora, al carrer, és una altra. El Rebost solidari atén 2.400 famílies, nivells similars al 2013, 2014, però superiors inclús als de 2015. Però no ens quedem només amb les xifres, pensem que en alguns barris això representa una de cada 4 famílies. No podem mirar cap a una altra banda, ens cal encarar aquesta realitat.

Avui a Sabadell hi ha 7.500 pisos buits, al voltant de 1.500 són d'entitats financeres que formen part d'un sistema bancari que ha espoliat 60.000 milions d'euros de l'erari públic i ha enviat a centenars de milers de persones a la pobresa. Xifres immorals, situacions injustes que no ens poden deixar impassibles. Quan el salari mitjà és de 1.000 euros i la mitjana del lloguer a Sabadell no para de créixer i pot suposar el 60 o 70% dels ingressos familiars és evident que hem de situar l'habitatge al camp dels drets i no de l'especulació.

Per això ens cal, doncs, respondre amb tota la immediatesa possible a les necessitats més bàsiques, fent l'impossible perquè cap sabadellenc, perquè cap sabadellenca, pateixi fruit de problemes estructurals com són la precarietat, l'atur o els preus de l'habitatge. Aquesta ha de ser una prioritat, no d'aquest alcalde o d'aquest govern, sinó d'aquesta ciutat. I ens caldrà seguir treballant en la línia de les polítiques ja dibuixades en el Pla Estratègic d'acció social.

En aquest govern posem i posarem la justícia social al capdavant. Som conscients que el projecte de ciutat ha de ser un dels punts de partida de qualsevol política que es proposi eliminar o reduir les desigualtats a la ciutat. I tenim claríssim el Com! Ja hem engegat la maquinària amb un pla de mandat diàfan i un programa estratègic clar, amb una mirada més enllà del dia a dia, amb projectes ja iniciats de gran envergadura en el marc d'una estratègia, l'EDUSI, que ens ha permès ja rebre fons europeus.

Hem de parlar de barris i de veïnats, hem de parlar de polítiques de proximitat, de les coses palpables. Hem de posar els barris en el centre dels esforços, però no només com a lema, sinó com a idea principal d'un govern que creu en els valors de la cohesió social. Sabadell és una ciutat diversa i plural, però una sola ciutat, una ciutat que necessita centrifugar el protagonisme cultural i social, i que necessita alhora construir referents que ens reconeguim com a barri i com a ciutat.

Per això aquest govern ha treballat i treballa en fer realitat d'una banda projectes per la millora dels equipaments a la nostra ciutat com el nou Mercat de Campoamor, la recuperació de la Masia de Ca n'Oriac en el marc del pressupost participatiu del Construint Ciutat, la descentralització del conservatori a Sol i Padrís, la concreció dels nous equipaments educatius i sanitaris a Can Llong o el nou espai esportiu obert a Torre-romeu.

I d'altra banda, desenvolupant projectes per millorar l'espai públic transformant carrers i places en noves àgores i espais de trobada i promovent que Sabadell esdevingui la Ciutat dels Parcs, amb la urbanització del Parc de les Aigües, el Parc Central, les remodelacions del Parc Catalunya, la transformació del Parc del Nord que arribarà fins Can Puiggener i les recuperacions en projecte del Parc de Can Feu, el Parc Taulí o el Parc fluvial del Ripoll.

I també al barri del centre amb un nou projecte per al Passeig i amb propostes per fer-lo més accessible i més verd, amb la transformació de l'espai del Vapor Turull. I Can Feu i Gràcia, amb el perllongament del soterrament del ferrocarril creant un nou passeig verd. I a la Creu Alta amb l'espai de l'antic Vapor Cusidó.

Avui entrem en la segona etapa d'aquest mandat, després del punt i seguit que suposa el relleu a l'alcaldia. Una etapa en què continuarem treballant en les polítiques ja iniciades i incidint en l'emergència social, la pobresa energètica, l'accés a l'habitatge, les oportunitats per a la gent jove, però posant també èmfasi en afrontar altres reptes de futur fonamentals per a la ciutat: el fre a la contaminació, la promoció de la mobilitat sostenible, la protecció del patrimoni i també la defensa de la gestió pública dels serveis i els processos de municipalització ja engegats.

No arribem del no res. Venim de dos anys de treball conjunt, de ser conscients de les virtuts i les limitacions del sistema. Venim de dos anys de treball liderat per l'alcalde Juli Fernández, a qui volem reconèixer l'esforç realitzat i la recerca incansable del consens. El seu lideratge és un valuós aprenentatge i ens caldrà continuar compartint lideratges i comptant amb la seva experiència i la complicitat del conjunt del govern.

No és pas un moment còmode per fer política institucional, potser de fet mai no ho ha de ser del tot de còmode, però per això mateix és un moment en què és tan necessari fer política a la institució i treballar per dignificar-la. I el què ho fa una mica més fàcil, en tot cas, és la gent que tenim a prop, que ens acompanya i que ens ajuda a prendre decisions en moments complexos. Sou tots i totes imprescindibles.

La ciutat és més forta quan la seva xarxa associativa és àmplia i sòlida; perquè afrontar els reptes col·lectivament és una condició indispensable per obtenir bons resultats i per construir una comunitat fonamentada en els principis d'igualtat i llibertat.

Tal com us deia en començar, els comentaris que rebia aquests dies sempre començaven abans per l'enhorabona que per el condol. Perquè tothom entén que té una part de privilegi fer d'alcalde de la teva ciutat quan es porten anys implicat en la millora de la qualitat de vida de les persones, en la millora de la ciutat i del territori que ens envolta.

I com que en el fons és un privilegi, potser sense ser una tasca còmoda, és necessari també en aquest moment fer un agraïment a la confiança. A la confiança que el govern, i en definitiva el Ple fa a la Crida per Sabadell i a la confiança que feu avui en mi. Moltes gràcies! Sapiguen que hi dedicaré gairebé tot el meu temps i la meva energia, que miraré d'estar sempre disponible per escoltar-vos i que us demanaré també que treballem plegats per aconseguir tot allò que la ciutat requereixi.

Entenem l'alcaldia no com un protagonisme individual, sinó com un element de cohesió i coordinació del govern, que té alhora un rol de representació del conjunt del consistori i de la ciutat. Presidir aquest Ple és una gran responsabilitat. Procurar que la tasca del conjunt del consistori -dels 27 regidors i regidores electes- sigui útil, és una part important d'aquesta tasca. Em comprometo a facilitar que aquesta sala sigui objecte de debats transcendentals per a la ciutat i per a la ciutadania, que puguem buscar consensos per a les grans línies de treball i que es mantingui la seva permeabilitat a les reivindicacions. Els emplaçaré a parlar-ne.

El debat útil i la recerca de bones propostes és la millor manera de recuperar la dignitat de la política, la credibilitat de la institució. No es tracta pas de prometre impossibles, però tampoc de renunciar a l'ambició de fer una ciutat millor. I per fer-ho és imprescindible comptar amb la feina dels electes, però també amb la dels treballadors i treballadores municipals que han d'executar cada dia les polítiques i que són alhora la referència per a la ciutadania.

Hi ha però, avui, un element que sobrepassa l'àmbit de les polítiques municipals. Ens trobem a les portes d'un procés constituent, un procés que ens dóna l'oportunitat de constituir la república catalana, deixant enrere el règim monàrquic del 78.

El proper 1 d'octubre aquest país serà convocat a un referèndum d'autodeterminació. Sabadell no hi faltarà. I farem el que sigui necessari perquè

aquell dia els i les sabadellenques puguin expressar-se lliurement respecte a com aquest país ha d'afrontar els reptes del futur.

Cal que siguin els vots de la gent els que obrin aquesta nova etapa i no pas que la tanquin la pressió i repressió del Tribunal Constitucional. Cal que el dia 1 d'octubre s'omplin les urnes de democràcia

Avui som doncs encara més conscients que estem aquí per la necessitat de seguir consolidant un govern d'esquerres. Un govern que regeneri la institució municipal, que la retorni al poble, que l'obri de nou a la ciutadania, Una institució que estigui atenta als anhels populars, i que no estigui al servei dels poders econòmics, que entengui la ciutat com el darrer i el principal refugi social, cultural i democràtic, com l'espai des del qual acabar amb els privilegis. Un espai des del qual construir un futur de dignitat.

Aquest és el nostre compromís. Aquest és el meu compromís per a Sabadell.

Moltes gràcies.

Visca Sabadell, Visca Catalunya, Visca els Països Catalans!